

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravništvo in ekspedicijska v „Katoli. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 48.

V Ljubljani, v četrtek 27. februvarija 1896.

Letnik XXIV.

Vabilo na naročbo.

S 1. marcem pričinja se nova naročba, na katero uljudno vabimo p. n. občinstvo.

„SLOVENEK“

velja za ljubljanske naročnike v administraciji:

Vse leto 12 gld. | Četrt leta . 3 gld.

Pol leta 6 „ | Jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec.

Po pošti velja predplačan:

Vse leto . 15 gld. | Četrt leta 4 gl. — kr.

Pol leta . 8 „ | Jeden mesec 1 „ 40 „

Upravništvo „Slovenca“.

Volilna reforma.

Dunaj, 26. februv.

Odsek za volilno preosnovo je nadaljeval včeraj svoje posvetovanje o vladni predlogi.

Posl. Kraus se v glavnih potezih strinja z Badenijevo preosnovo, vendar pa je mnenja, da s to predlogo še ne bode rešeno pareče vprašanje. Govornik obžaluje, da se je v novi predlogi še ohranila velika razlika med veleposestvom in malimi kmeti, ter izraža željo, naj bi se zjedini mandati obeh skupin, kakor tudi mandati mest in obrtnih zbornic. Konečno izjavi, da bode glasoval za predlogo, ako se priznata onim, ki so dovršili ljudsko šolo in onim, ki so spolnili 45. leto, dva glasova, ako se dovoli volilna pravica poslom in delavcem, ter zagotovi popolna volilna svoboda.

Posl. Richter se izjavi za občno in direktno volilno pravico, vendar pa je v obče zadovoljen z vladno predlogo, ker se vsaj deloma skuša ustreči splošnim zahtevam. Govornik izraža željo, naj bi se vršile volitve ob nedeljah in da zadošča relativna večina. Treba je strogega zakona, da se volitve prosto vrše brez pritiska in napojnine. Ravnatelj in upravni svetniki velikih delniških družb bi se ne smeli voliti, ker so odvisni od ministrov in sekcij-skih načelnikov ter zastopajo le svoje koristi.

Posl. Klun polemizuje proti dr. Mengerju glede števila kranjskih poslancev. Izjavlja, da se strinja s poljskim in klubom čeških veleposestnikov, da bi deželni zbori volili v državni zbor, ako se dovoli v deželnih redih določeno število poslancev in če dobé tudi manjšine primerno število poslancev. Ker pa že imamo deloma direktne volitve, ni upanja, da bi zopet deželni zbori dobili volilno pravico. Ko so se na Kranjskem vpeljale direktne volitve, dobila je dežela namesto šest deset poslancev, toda na korist nemških veleposestnikov. Ti namreč pripadajo po večini nemško-liberalni stranki in dobili so dva mandata, toda kmečke občine so dobile le pet mandatov, dasi plačujejo desetkrat več davka. Tudi mesta so tedaj volila z nemškimi liberalci, in zato so dobila tri mandate. Vse trge z narodnimi volilci so izločili iz mestne skupine. Trgovska zbornica v Ljubljani je bila po večini narodna, zato ni dobila mandata, temveč so jo priklopili volilcem ljubljanskega mesta. To so torej prednosti, katere je našteval dr. Menger. A mi smo pripravljeni žrtvovati jeden mandat veleposestva, ki naj ga dobi nova splošna kurija.

Dalje se mi zdi, pravi govornik, da zastopstvo trgovskih in obrtniških zbornic v državnem zboru

ni opravičeno. Če posamezne zbornice brez poslan-
cev varujejo svoje koristi, potem jih tudi druge lahko pogrešajo. Če se torej odpravi zastopstvo trgovskih in obrtniških zbornic, ki so itak dovolj zastopane v mestni kuriji, potem je takoj na razpolaganje 21 mandatov. Kar se tiče varstva volilne pravice, se popolnem strinja z dr. Russom. Posebno bi bilo treba imeti permanentni volilski zapisnik, posebno za večja mesta, ker je vsled kratkega časa večkrat nemogoče sestaviti pravičen zapisnik. To velja v prvi vrsti glede tujcev, ki hočejo priti v zapisnik. Govornik se izjavi za direktno volilno pravico, toda s pogojem, da se volilcem omogoči izvrševanje volilne pravice, kar pa se more zgoditi, ako je vsaka politična občina ali pa župnija za-se volišče. Ako so veliki, obširni volilni okraji, bi se oddaljeni volilci ne mogli udeleževati volitev in odločevali bi oni, ki bivajo v kraju volitve ali bližnji okolici. V tem slučaju je potem boljše, da ostanejo indirektno volitve. Upanje je, da se o tej točki sporazumé razne stranke.

Poslanec dr. Brzorač naglašja, da je sedanjí volilni način v tem krivičen, ker imajo privilegije veleposestvo in trgovske zbornice. Dokler ostane ta nejednakost, ni govora o volilni reformi. Isto velja o neprimernem številu mandatov mest in kmečkih občin in o znani volilni geometriji. Jedina pot k boljšemu je občina in jednaka volilna pravica. V celem sestavu vladna predloga ni srečna. Volilni okraji so preveliki in indirektno volitve so še najslabše v načrtu. Volilci nimajo nobenega zagotovila, da volilni možje volijo po njihovi želji. Dr. Russ bi bil za to, da se odpravijo dnevnice poslancev. To zahtevo naglašajo nazadnjaške stranke. Kar se tiče varstva volilne svobode, potrebno je v prvi

LISTEK.

Slavnostni govor.

(Spisal Mrázov.)

(Dalje.)

„Res ni dosti drugačen, kakor jih sedaj nosijo . . . Pa kaj to! Jaz, gospod Prosen, Vam ga prenamerim, da bo tak, kakor bi ga včeraj prejeli z Dunaja. Tu, vidite, škrijci so malo čudni.“

„Kaj škrijci! Le pogledjte, — kakšne pa ima gospod sodnik? Kakor veterinice: zgoraj ozke, spodaj široke.“

„To je res, da ima gospod sodnik take . . . Jaz ga časih gledam, kako vkljub temu ponosno hodi, kakor bi imel nov frak. Ne spomni se, da bi ga dal popraviti. Misli, če se sam ne vidi zadaj, da ga drugi tudi ne vidijo . . . A zdaj so madeži stran, gospod Prosen! Glejte, ali se še kaj pozna, ali ne?“

„Res, prav malo se pozna; čisto majhna meglica se še vidi.“

„Kakšna meglica! Nič se ne vidi! Vam se to le zdi, ker še zamirom mislite na prejšnje madeže. No, recite si le za trenotek, da ni bil frak nikoli umazan, — pa ga pogledjte! Ali še kaj vidite?“

„Dobro bo, mislim!“ pokima Prosen, plača desetico in odide.

Stemnilo se je. Doma prižge luč in zagrne okna; na mizi ga že čaka večerja.

A njemu ni bilo te dni mnogo do jedi. Vsak

hip je vstal izza mize in ogledaval osnaženi frak, ali črne hlače, ali cilindar, ali belo ovratnico. Pa vse to skupaj ni glavna stvar. Najprvo, najimenoitnejše je slavnostni govor.

Kolikrat je Prosen skočil na sredo sobe, poklical Malko in ji dal popisano polo v roko.

„Dobro pazi, Malka, da ne izpustim kje kakšne besede. Vmes pa glej, kak utisek napravi, če zamahnem z roko v kolobar, če jo denem na prsi ali dvignem proti nebu . . . Torej . . . pazi!“

Slavna gospoda!

Radostno mi utriplje srce in solze mi igrajo v očeh, ko stopam pred vas nocoj, kakor pred petnajstimi leti, ko ste se zbrali v tej dvorani prvič, vsi navdušeni za sveto, narodno stvar, za milo svojo domovino. Gospoda moja! Komu ni znano, koliko je doslej pretrpel naš ubogi narod, zaničevan in teptán od tujca! Naš dični Gregorčič poje krasno o jadni materi domovini:

— — A trnjev le tvoj venee je,
In rod tvoj rod — mučenec je;
Sovražni svet te le prezira,
Prezira te in te zatira!

A naš narod, gospoda moja, ne ustraši se bojev, kadar se gre za njegove najsvetejše svetinje! Z močno roko zavrača vse napade sovražnikov in se povspenja dan za dnem višje, kar se tiče napredka, omike in samozvesti . . . In ravno glede na te tri točke si je pridobila naša čitalnica v teku petnajstih let nevenljivih zaslug! . . .

Vidiš Malka, to je uvod! Stal me je truda, to moram reči; le glej, kako sem črtal; posebno pa tisti verzi: moj Bog, predno sem dobil Gregorčiča! A pomisli, če ni tacihi-le verzov vmes, ni vsa stvar nič vredna . . . Pa kako se ti zdi, da sem govoril?“

„Prav dobro si govoril; samo jaz mislim, da premalo glasno.“

„Kako si čudna! Tam bom že glasneje; a tu bi lahko kdo pri oknu poslušal. Pogledj, Malka, če ni nikogar.“

Malka odgrne zastor in pogleda skozi okno.

„Nikogar ni!“

„Čakaj! . . . Zdaj ti pokažem, kako glasno bom govoril v čitalnici . . . Samo zadnje besede poslušaj! . . .

Vivat, crescat, floreat! . . .

Kako se ti zdi?“

„To bo prav dobro! A kaj pa pomenijo te zadnje besede?“

„Jaz ne vem, toda spodobi se, da jih človek reče koncem govora; štirinajstkrat sem govoril in vselej sem sklenil z njimi.“

„Ivan, ali pa si že bil pri drugih?“

„Pri kom?“

„I no, pri Mudnu, pri Vrazu in pri Projcu, ki imajo vso to stvar v rokah; da ti povedo, kako in kaj. Danes je že sredo in v nedeljo bo veselica.“

„Vidiš Malka, k Mudnu grem jaz strašno nerad. Meni se zdi, da je zelo ošaben človek!“

vrsti protiviti se vladnemu pritisku. Naša stranka, pravi govornik, je odločno proti temu, da bi bila za določitev cenzusa potrebna dvetretjinska večina, kakor tudi proti temu, da bi deželni zbori volili v državni zbor, ker to nasprotuje češkemu državnemu pravu. Z avtonomnega stališča bi pač ne ugovarjali volitvi deželnih zborov, toda prej bi se morali premeniti deželni volilni redi. Konečno predlaga: O vladni predlogi naj se preide na dnevni red ter sprejme kot podlaga nadrobni debati predlog dr. Slavika o občni, jednaki in direktni volilni pravici.

Posl. Romančuk je za občno, jednako in direktno volilno pravico. Vladni načrt ima mnogo napak, število novih mandatov je prenizko, volilni okrajji so preveliki, indirektna volilna pravica je krivična.

Baron Dipauli izjavlja, da vladna predloga ni ideal, vendar boljša, kakor odsekova, ter ne nasprotuje, ako dež. zbori volijo v državni zbor. Treba je strogega varstva volilne svobode. Če se vpeljejo direktne volitve, morajo občine voliti doma, in cenzus se mora na vsak način znižati.

Ministerski predsednik grof Bađeni naglašja, da govorniki ne izražajo načelnih pomislekov proti vladni predlogi. Vlada želi, da se volilna reforma hitro dožene, ter prizna pomanjkljivosti v načrtu, a le tak more sedaj dobiti večino. Načrt se ozira na obstoječe razmere, v drugi vrsti pa na razširjenje volilne pravice. Načrt ne nasprotuje načelom nobene stranke, zato ga more vsprejeti sedanja večina. Deželni zbori naj se odločijo za direktno ali indirektno volilno pravico.

Govorilo je še več govornikov; prihodnja seja je v petek zvečer.

Stopetdesetletnica c. kr. Terezine akademije.

Dunaj, 24. febr.

Danes pred 150 leti podpisala sta Ivan grof Windischgrätz, predsednik dvorne kamore, kot državni pooblaščenec, in P. Matija Pock, provincijal avstrijskih jezuitov pogodbo, s katero se je položil temelj onemu slavnemu zavodu, iz katerega je dobilo cesarstvo mnogo vrlih mož.

Cesarica Marija Terezija je že davno želela, naj bi se avstrijski plemiči doma izgojevali in pripravljali za državne službe; videla je namreč, da se v tujini, kamor so do onih časov plemenitniki svoje sinove v šolo in vzgojo pošiljali, le prerado poizgubi avstrijski patrijotizem. Mladi cesarici pač ni solnce milostno sijalo, ko je zasedla prestol habsburški; od vseh strani prežali so sovražniki, čakajoč le prve prilike, da si razdelé med sabo prelepe avstrijske pokrajine. V teh žalostnih časih čutila je cesarica bolj kakor kedaj, kako potrebni so ji dobro izvežbani državniki, ki naj jo podpirajo s svojim umom in dlanjo; radi tega je ravno za časa prve šlezijske vojske za trdno sklenila, domačemu plemstvu prirediti zavod, v katerem naj bi se učil in

vzgojeval, da zamore „njej in njenim naslednikom in državi sploh svoje moči posvetiti“, kakor pravi ustanovno pismo.

To namero blage cesarice znali so porabiti jezuitje, ki so bili tačas na slovesu kot dobri vzgojevalci; ponudili so se toraj cesarici in ji obljubili, da so pripravljeni tak zavod ustanoviti, ako jim ona proda Favorito, t. j. cesarski poletni gradič na Videmu, v katerem sta šestokrat bivala cesarja Leopold I. in Karol VI.; slednji je na vrtu Favoritinem sestavil pragmatično sankcijo in v tem gradiču sklenil svoje življenje. Jezuiti imeli so pri cesarici mogočnega priprošnika v osebi najvišjega dvornika Jana grofa Khevenhüller-ja; posrečila se jim je njih namera, kupili so Favorito z vsem k njej pripadajočem posestvom na levi strani ceste. Vodja novo ustanovljenega „collegija nobilium“ bil je P. Ludovik Debiel, koji je bil malo prej od cesarice imenovan vodjem bogoslovskih ved na dunajski visoki šoli.

Jezuitje sami pa bi nikakor ne mogli vzdržati zavoda, vedno bolj so lezli v dolgove; cesarica sama toraj je skrbela za gmotno stanje na vse mogoče načine; leta 1715 ustanovil je Jakob pl. Schellenburg 8 vstanov za vzgojo kranjskih plemičev; te ustanove do tistih dob še niso bile nobanemu enakemu zavodu priključene, radi tega je cesarica dne 5. maja 1750 določila, da se imajo vporabiti na novo ustanovljenem „collegiju nobilium“ na Dunaju; število onih osmerih ustanov skrečilo se je do danes na pet, a vsekako ima kranjska dežela čast, da je ustanova za njene sinove najstarejša izmed vseh 178 ustanov, ki se sedaj oddajajo na akademiji.

Od dne 24. februarija 1746 do danes, imel je zavod različna imena, različno osodo; bogata zgodovina opleta se njegovih zidov; viharji časa hrumeli so ob njem, pretresali ga v temelju, preminevali mu obliko. Cesar Jožef II., koji si je izvolil modroslovje v voditeljico svojih dejanj, imel je v svojih podjetjih gotovo najbolji namen, toda učinek bil je šestokrat drugi. Zavod, kateri je bil Mariji Tereziji ljub in drag kakor očesna punčica, zatrl je njen sin skoraj do cela; kajti dne 6. oktobra 1784 nastanila se je v Terezini akademiji inženerska akademija, prva pa je bila premeščena k sv. Barbari v notranjem mestu v bližini stare univerze. Cesar Leopold II. želel je ustanovo cesarice Marije Terezije v njenem duhu oživiti; izvanredne se je v tej zadevi trudil direktorijalni minister Leopold grof Kolovrat, a še le cesar Franc II. je dne 9. septembra 1797 zavod nazaj preselil v Favorito, kjer biva še danes. Toda viharji še niso vtihnili za vedno; šumeče leto 1848 bilo bi kmalo ves zavod do tal podrlo; novi nazori širili so se v novi dobi; čemu naj bi plemstvo vživalo še nadalje predprave, katere je dosedaj imelo? Toda previdnosti modrih državnikov in velikodušnosti mladega cesarja Frančiška Jožefa I. se je zahvaliti, da je akademija

kakor Feniks prerajena izišla iz hrumečih nevarnosti; dan 29. septembra 1849 bil je zanjo odločilen, postavljena na stališče modernih naredb, začela je vedno bolj in bolj se krepiti in vsestransko prosperovati; upati je, da se tudi v bodočnosti vedno krepkeje razvita.

Včeraj, prvo postno nedeljo, vršila se je izvanredno slovesno stopetdesetletnica. Ob 1/9. uri bila je pontifikalna sv. maša v domači kapeli, katero je služil dvorni župnik, prelat dr. Lovro Mayer. Po končani službi božji vršila se je spominska slavnost v veličastno okinčani dvorani, katere so se udeležili najvišji civilni in vojaški dostojanstveniki. Kurator ekscelenca baron Gauč in vodja akademije, sekcijski načelnik dr. baron Pidoll sta sprejemala goste, iz mej katerih sta prvo došla nadškof ekscelenca dr. Angerer in stolni školastik dr. Marschall. Kmalu za tema sta prišla minister cesarske hiše grof Goluchowski in ministerski predsednik grof Bađeni in z njim ministri grof Gleisbach, grof Ledebur, dr. Rittner, baron Josika; dalje grof Hohenwart, pl. Plener, baron Chlumecky, knez Lichtenstein, princ Ludvik Windischgrätz, itd.

Točno ob 1/11. uri došel je nadvojvoda Ludovik Viktor; takoj na to se je zapela kantata v proslavo cesarice Marije Terezije. Z ustanovitvijo akademije nameravala je blaga ustanoviteljica različne narode avstrijske mej sabo sprijazniti, tu v tem zavodu naj bi se čutili vsi domači; narodi prej odtujeni, šestokrat si tudi nasprotni, naj bi imeli priliko tu notri svoje vrline spoznavati in se radi teh spoštovati, Nemec naj v ljubezni objame Slovana, ponosni Mažar naj sklene prijateljsko vez z vročerkvim Italijanom; vsi naj se čutijo otroke jedne velike matere Avstrije. Tej vzvišeni tendenciji Marije Terezije je akademija vedno zvesta ostala, dokaz temu dala je tudi slovesna stopetdesetletnica. V devetih avstrijskih jezikih proslavljala se je ustanoviteljica ali pa Avstrija sploh, v devetih jezikih tekmovali so gojenci, sinovi raznih narodov izražati, svojo zahvalo slavnim cesarici za njeno ustanovo, čije vrednost in potrebo sedanji čas bolj čuti, nego kedaj.

Nemški govornik baron Mirbach poydarjal je vzgojevalni moment, kazal na državnike, vojskovodje in pesnike, ki so dobivali v nežni mladosti svoj pouk na tem zavodu. Kranjec Anastazij Zelenec in Ceh grof Radecky sta dve svitli zvezdi; res je, da prvega Nemci zelo časté kot velikega pesnika, dasi se ga rojaki s prevelikim veseljem ne spominjamo. Mažarski govornik, jurist János grof Bethlen proslavljaj je zasluge Marije Terezije za kraljestvo Marijino, Ceh Alfred grof Aichelburg predaval je Václav Štulcevo pesem: „Vnuk a děa“; Poljak julij pl. Javorski: Mury Habsburga, Rutenec pl. Malczewski ponašal se z Mohylnyckijevom: Русинъ Воля, laškega govora ni prednašal rojen Lah, govoril je baron Teuffenbach Metastasijev: Omaggio a Maria Teresa; slovenski govor je bil najkrajši, toda najpri-

„Pa vendar moraš; on je predsednik!“

„Tak predsednik! Povem ti, Malka, da bi bil predsednik jaz, ki sem samo navaden ud... no, pa kaj bi ti pravil; tu, seveda se ne more pomoči. Jutri pojdem.“ (Dalje sledi.)

Dozdevna ljubezen.

Roman. — Spisal knez M. N. Volkonskij.

(Dalje.)

„Ničemur, prav ničemur,“ ponovil je Bahtemin, „ni faktom, ni prepričanjem, ni v vnanjej politiki, ni v notranjej. V vnanjej — z onimi bratci, katere je treba osvoboditi, v notranjej — z našim čudnim ljudstvom... Ono se zapiva, pogubljuje, tava v nevednosti, moskovski publicisti pa pišejo: razumeti je treba narod, razumeti njegove ideale, odvrniti se od zapada — razrušiti sredino! Tako-le slavjanofili. Njih geslo je: odvrniti se od zapada, kakor da nismo že brez tega zelo za njim zaostali, — in pogrezniti v naše moskovske do-petrovske Ruse, t. j. tatarstvo.“

„In vrniti se k mnogoženstvu, palicam in rumenim čevljem,“ dejal je Kašinskij, zasmejal se in zvito pogledal na gospe.

V tem trenutku je vzdignila Taša stol in vstala. Oči so jej bliskale, ustnice trepetale, s trudom se je zdrževala in, obrnivši se z obličjem proti Kašinskemu in Bahteminu, pogledala hipoma sovražno na njiju: „To je podlost, podlost... kar govorite,“ je zakričala. — „Ti rumeni čevlji, sredina, tatarstvo in Bog zna kaj še!“

Grofica je pogledala zmešano in prestrašeno na hčer, želeč pokazati jej, da je nje srditost neprilična; a sedaj se Taša ni brigala, je li to prilično ali ne in kaj porekó o njej.

„Vi veste,“ začela je ona, „da slavjanofili ne hoté tega, da hoté samo, da bi ne bilo takih ljudi, ki vidijo v ruskem narodu samo krčme, mraz in šibe ter nič drugega, da hoté, da bi čitali ti ljudje vso knjigo, a ne samo naslov knjige, da bi ne govorili o rečeh, katerih ne znajo, da bi ne sodili vse samo po zapiskih in izdajah, privedenih v kateremkoli Golosu. Glejte, česa hoté. Ne odvrniti se od zapada in pogrezniti se v tatarstvo, ampak biti samostojni in pravični, hoté oni. Oni hoté, da bi taki ljudje, kakor smo mi, — mislili in čutili svoje, a ne vzeto iz časnikov; da bi imeli svoje mnenje, a ne bili z vernimi verni, z ateisti pa — ateisti; da bi se ne sramovali tega, kar smo mi — mi, a ne drugi, da bi se ne kazali vsakemu inostrancu neumnejše in slabše od njega. Oni hoté, da bi ne bili podobni onim gospem, ki prenašajo blato svojega psička, a nikdar ne vzmó na roke svojega deteta... Oni hoté... da, česa še ne hoté, samo razumemo jih morda ne.“

Ona se je ustavila težko dihaše in hotela oditi k oknu, ali Ardaljon Matvejevič se je obrnil k njej. Ukrepil se je bil že od presenečenosti, ki ga je bila zadela pri prvih Tašinih besedah in sedaj je gledal na njo mirno, veselo smehljaje se.

„In veste, grofica, česa oni še gotovo želé?“ del je on, prekanjeno nasmehnivši se.

„Česa?“ vprašala je Taša.

„Povem vam: da bi imeli več takih izvrstnih pristašev in zaščitnikov, kakor ste vi.“

Taša se je ogledovala presenečeno, zmešano na mater.

Stefan Aleksejevič je vzdignil glavo in gledal na njo. Ona je stala zraven matere, snela svojo krasno pelerinko in vlekla z jedno roko dolgo jershasto rokavico na drugej ter povsila oči, kakor obdolžen otrok. Bahtemin se je nehoté nasmehnil materi, dasi mu je bilo nekoliko neprijetno nacikovanje gledé na Golos, kar, kakor se mu je zdelo, se je nanašalo izrecno nanj (prijemal je tudi on „najrazširjenejši in umnejši“ liberalni časnik.)

„Ni znal nisem, da je grofica taka slavjanofilka,“ dejal je on.

Taša pa ni odgovorila in ni vzdignila glave.

„Da, da, in še kaka!“ zasmejal se je Kašinskij, ker je pa videl, da se Taša ne smeje, pristavil z resnim glasom:

„A veste, grofica, da jim je bilo dano ime slavjanofilov v zasmeh, v šalo, in da se moskovski domoljubi nikdar tako ne nazivajo, ampak smatrajo to nazvanje zasramovalnim in žaljivim.“

„Vem,“ odgovorila je Taša.

„Ne, ne veste, Natalija Aleksejevna, gotovo ne veste,“ ponovil je Ardaljon Matvejevič, začuden z nova šaliti.

(Dalje sledi.)

srčnejši; mladi Odo marki Gozani predaval je Krsnikovo pesmico: „Avstrija moja“ tako prisrčno in spretno, da se je vsem navzočim najbolj prikupil; nadvojvoda in nadškof sta veselo z glavo priklimala mlademu govorniku, ki je svojo zadačo prav čestno rešil; Hrvat Čuvaj predaval je Petar Preradovićev Putnik; sklenil pa je vrsto govorov Rumunec Catargi z Bumbacevo „Legenda Absburgitor.“

K sklepu se zahvali kurator baron Grauč nadvojvodi za časten pohod in prebere cesarjevo pismo, v katerem Njega Veličanstvo akademiji laskavo pohvalo izraža in sklene slavnost s trikratnim „Živio!“ Presvitli cesar bi se bil slovesnosti gotovo osebno udeležil, da se ni tisto jutro odpeljal na kap St. Martin na Francosko.

Politični pregled.

V Ljubljani, 27. februarja.

Dunajske občinske volitve. Danes se je pričel biti na Dunaju boj, ki ima odločiti mej krščanstvom in židovstvom. Praški „Politik“ se poroča z Dunaja 25. t. m.: Pojutrišnjem voli 3. razred, čegar vseh 46 mandatov je pripadlo pri zadnjih volitvah antisemitom. Večino v občinskem zboru bodo imeli tudi sedaj protisemitski voditelji; gré se samo za to, bode li ta večina jednaka oni v septembru 1895. Odgovor na to vprašanje je v sedanjih razmerah zelo težaven. Dr. Lueger se je gledé tega izrazil nastopno: „Ako si priborimo v 3. razredu zopet 46 mandatov, tedaj imamo v občinskem zboru gotovo 100 sedežev, toraj 8 več, kakor pri zadnji volitvi. Na agitatoričnem polju smo storili, kar je bilo sploh mogoče. Drugi razred je popolno naš in nam ne provzroča nikakih skrbi.“ Na vprašanje, bode li znova kandidoval za županski prestol, je odgovoril dr. Lueger, da o tem odločuje njegova stranka. — Vedja dunajskih antisemitov sam dvomi, da se bode volitev v tretjem razredu izvršila tako ugodno za krščansko-socialno stranko, kakor je bil to slučaj v minoli jeseni. Ako krščansko-socialna stranka ne doseže jednakega vspeha, kriv bode jedino le židovski denar, ki ga v obilni meri sipljejo mej socialno-demokratske agitatorje.

Bourgeoisov kabinet je prejel predvčerajšnjim zopet nov udarec, kateri mu mora presedati ako je le še količkaj ponosen na svoje dostojanstvo. Vršila se je namreč volitev budgetnega odseka. Od 33 izvoljenih zborničnih članov, izmed katerih je posebno omenjati poslancev Roux, Siegfried, André, Lebon, Graux in Pelletan, jih je nič manj nego 27, ki so odločni nasprotniki vladne predloge o dohodninskem davku. Od ostalih 6 članov so 3 za in 3 še niso izrekli svojega mnenja. Iz tega je razvidno, da Bourgeoisu ne bode mogoče izvesti svojega programa, katerega je pred nedavnim v splošno nezadovoljnost razvijal v svojem volilnem okraju Chalon-sur-Marne, in da bode zbornica porabila prvo priložnost v dosego svojega namena, namreč vreči sedanje ministerstvo. Glaven povod temu odločnemu nasprotju pa je dal trgovski minister Mesureur, ki je spremljal Bourgoisa v Chalons in v daljšem govoru pojasnil stališče sedanje vlade. Rekel je mej drugim te-le pomenljive besede: „Vladna politika je napredna in socialistična. S praktičnim socializmom bomo združili socialistično vedo in s tem dokazali, da so zmožni za vladanje tudi napredni in socialistični republikanci.“ S takim programom, ki se je uresničil z novo davčno predlogo, prebivalstvo ne bode zadovoljno in bode pri reševanju tega vlevažnega vprašanja pokazalo, da ne mara doživeti časov, kakršni so bili pred revolucijo. Splošno je položaj sedanjega ministerstva zelo težaven, o katerem se bode pa že odločilo v najkrajšem času.

Križa v belgijskem ministerstvu. Včeraj smo poročali, da je dosedanji belgijski zunanji minister in načelnik ministerstva de Burlet predložil kralju ostavko ter navajal za vzrok bolezen, ki ga ovira pri dosedanjem poslovanju. Kakor se danes brzojavno poroča, je kralj res dovolil v njegov odstop ter na njegovo mesto imenoval marškega poslanika de Favreau, de Burlet pa je imenovan državnim ministrom. De Burlet je tedaj odložil samo portfelj zunanjega ministra, pridržal si pa še ministersko predsedstvo. Vendar pa vlada gledé poslednjega neka nejasnost. Kraljeve odloke o tej pre-

membu v ministerstvu namreč ni podpisal de Burlet, akoravno bi bil to moral storiti kot načelnik kabineta, marveč je podpisal odloke finančni minister de Smet de Nayer; iz tega se sklepa, da se je odvezlo de Burletu tudi ministersko predsedstvo in poverilo finančnemu ministru. Kar se tiče razlogov, katere je navajal odstopivši minister v prošnji za odstop, so ti le formalni, kajti pravi vzrok tiči le v velikem nasprotju mej socialistično in vladno stranko. Imenovanje belgijskih županov je tisti udarec, ki ga je prisilil, odtegniti se z ministerskega sedeža. Z novim zunanjim ministrom de Favreau bližnji krogi niso zadovoljni.

Italijani v Afriki. Vlada je sedaj definitivno sklenila, kolikor možno pomnožiti armado v Eritreji, tako da bodo šteli tam nahajajoči se bataljoni po 700 mož. Glavno poveljstvo se bode odvezlo generalu Baratieri ter izročilo bivšemu vojnemu ministru Pelloux-u ali pa generalu Baldisseru. Vlada meni, da bode s tem delom gotova do konca marca, in potem se lahko prične operacija proti Meneliku z večjim vspehom, kakor dosedaj. Dosedaj se je potrošilo za armado v Afriki okroglih 35 milijonov lir, in to je še le pričetek. Vsled tega so jeli ugibati nekateri krogi, kodi dobiti potrebnih nadaljnih svot, ki znašajo približno še 300 milijonov. Z neke strani se nasvetuje vladi, naj si izposodi potrebno svoto pri raznih bankah, ki so vselej pripravljene vstreti vladnim potrebam, seveda proti visokim obrestim. Vlada pa se navidezno nič ne zmeni za te nasvete, ter bobna v svet, da je državna blagajna še dovolj močna za vse slučaje. To je sicer lahko reči, a težje dokazati. — Na bojnem polju vlada poslednje dni mir. Soanske čete so zasedle pokrajine mej Amba, Debra in Maco, jeden del se pa nahaja v Saussi. Glavni tabor Abesincev je v nižavi blizu Adué, od koder se na vse strani razpošiljajo večje straže. Pristanišče Adiugri so zasedli Italijani z 2000 možmi in na črti proti Asmari je razpostavljenih šest bataljonov. Tu sem se dovedejo tudi ostale čete, ki dospo v kratkem v Masavo. — V zadnjem času je izvedela italijanska vlada, da dohaja Abesincem mnogo orožja in streliva iz francoskega pristanišča Obok. Prišla je baje na sled dotičnim pismom, katera namerava predložiti vladam, ki so bile zastopane na bruseljskem kongresu. Ako je to istina, potem je razpor mej Francijo in Italijo neizogiben.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 27. februarja.

(Dopolnilna državnozborna volitev v gorenjsko-notranjski mestni skupini.) Včerajšnji „Narod“ napada povodom zadnje dopolnilne volitve za državni zbor poslanca Klun-a, rekoč, da je še nekaj dni pred volitvijo se rogal kandidaturi Koblarjevi, češ, da mora vsak kandidat propasti, če se ne zaveže vstopiti v Hohenwartov klub. Vsakdo vidi takoj, da si je to „Narod“ sam zmisli. Nadalje pravi: „Narodna stranka je dokazala, da ne nasprotuje duhovniškemu stanu kot takemu, nego da le nasprotuje sedanjim načelom kranjske duhovniške stranke.“ O tem bomo prilično še povedali svojo misel, za danes omenimo le toliko, da imajo povsod liberalne stranke za parado tudi kakega duhovna kot poslanca, ki pa seveda deluje popolno v smislu stranke, ki ga zlorablja v svoje namene. Žalostno toda resnično!

(Postni govori po ljubljanskih župnih cerkvah.) 1. V stolnici: Ob nedeljah ob 4. uri popoldne stolni vikar Fr. Birk: „O sv. Rešnjem Telesu“. — 2. V mestnožupni cerkvi pri sv. Jakobu: Ob nedeljah ob 2. popoldne kanonik Jan. Rozman: „Postu primerni priložnostni govori“. — 3. V frančiškanski cerkvi: V torek ob 3. uri P. Klemen Grampovčan: „O Jezusovem trpljenju“. — 4. St. Peter: Mestni župnik M. Malenšek ob nedeljah ob 2. uri: „O družbi pod Jezusovim križem nekdanj in sedaj“. — 5. Trnovo: Kapelan Fr. Ferjančič, ob 2. uri v nedeljah: „O osebah, katere so Kristusu lajšale trpljenje“. — Nemške govore ima P. Ache S. J. v stolnici v petek ob 6. uri zvečer: „O sv. križevem potu“. Bog daj obilo blagoslova!

(Izpred porotnega sodišča.) Drugi dan porotnih obravnav bila sta prva na vrsti zatoženca Alojzij

Jež in Janez Petrič iz Gradišča na Vipavskem zaradi uboja. Jež je 19. jan. zvečer zaklal z nožem fanta Uršiča in Lavrenčiča, ki sta oba umrla; Petrič pa je oni večer rekel Ježu, naj nasprotnike pričaka pri Kalu, češ da bode tudi prišel na pomoč, ako bo sila. — Jež je bil obsojen na osem let hude ječe, Petrič pa je bil oproščen. — Isti dan je bil na vrsti 64-letni tat Jernej Volf iz Lokev v Hrvatski, ki je zaradi tatvine že 28 let prebil po raznih luknjah. Po noči na 20. nov. l. l. je vlomil Volf v župno cerkev v Zagorju, toda cerkovnik ga je prijel. Tat se je delal pijanega in je trdil, da je prišel le molit v cerkev. — Seveda mu tega ni nikdo verjel, tudi porotniki ne, in zato je dobil zopet šest let hude ječe.

(Umrli) je na Dunaju vseučilišnik pravnik g. Karol Geiger dne 25. t. m. Pokopan je bil danes popoldne. — Naj v miru počiva!

(Iz Rakeka) 26. feb. Na pepelnično sredo so se neki pijani pustolovni pobalini, še neumni od svojega godu, norca pusta, nespodobno vedli proti gospodu Cirkniškemu kaplanu, idočemu v našo cerkev maševat ter ga žalili. Mi Rakovci zelo obžalujemo tako početje, da se v naši vasi kaj takega počenja, posebno pa še iz tega ozira, ker zelo spušujemo in čislamo nam priljubljenega č. gospoda. Ni bilo dovolj, da so ti pustnjaki celo noč vpili po vasi, tolkli, razgrajali ter živalskim podobne glasove od sebe dajali, morali so kaj pa tudi pusta okoli nositi, in to še živega, kakor kakega mrliča. Jeden ali dva sta svetila se svečo, jeden je iz palice narejen križ spredaj nosil, sploh vsi so se vedli ostudno surovo, za kar se bodo imeli pred sodnijo zagovarjati. To še omenim, da je samo jeden pravi domačin, ter nobeden ni naše kat. stranke starišev sin.

(Iz Ljutomera) se nam poroča, da bodo 15. marca ljutomerski diletantje spravili na oder igro: „Na Osojah“, dramo v 5. dejanjih. Nadejati se je obilne vdeležbe ne le iz Ljutomera, marveč tudi iz bližnje in daljne murske okolice.

(Nezgoda v šoli) Minoli teden v sredo je bil nadučitelj v Stražicah v celjskem okraju zaradi bolehnosti zadržan priti v šolo. Namestoval ga je njegov sin, ki je ukazal neki šolarici, naj poklekne k peči za kazen, ker ni znala brati. Deklici pa se je pri peči vnela obleka, ter se je deklica precej hudo ožgala.

(V Mariboru) je 24. t. m. vpričo okrajnega glavarja Kankovskega v samostanu frančiškank sestra Antonija Marija Olševska iz pruskega Poljskega izjavila državljansko prisego ter bila vsprejeta med avstrijske državljanke.

(Notarjem v Cerknem) je imenovan gosp. Fr. Čulak, ki je uradne prisegel 18. t. m.

(Štrajk v Labinju.) V premogarnah okoli Labinja je nad 400 delavcev ustavilo delo, ker imajo premajhne plače in ker je samo 18 dni na mesec določenih za delo. Obrnili so se delavci tudi do državne oblasti, naj posreduje mej njimi in delodajalci ter naj varuje pravice delavcev.

(V Trstu) je v torek jutraj podčastnik Andrej Škrl umoril svojo ljubimko Antonijo Candotti in sicer iz ljubosumnosti. Nato je tudi sebi vstrelil v prsa in si z britvijo prerezal vrat ter v nekem svinjaku čakal smrti, ki pa ni hotela priti. Morilca so odvedli v vojaško bolnišnico.

Društva.

(Trgovska in obrtna zbornica) ima javno sejo v petek, dne 28. februarja t. l. ob 2. uri popoldne v magistratni dvorani z nastopnim dnevnim redom: Volitev zborničnega predsedstva. Volitev zastopnikov v šolske odbore c. kr. strokovnih šol v Ljubljani in obrtnih nadaljevalnih šol v Trzinu in Škofji Loki. Podelitev ustanov učencem in učenkam c. kr. strokovnih šol v Ljubljani. Poročilo o tarifi za javno tehtnico v Trebnjem. Poročilo o prošnji za koncesijo za informacijsko pisarno. Poročilo o ustanovitvi zadrug v tržiškem in črnomaljskem sodnem okraju. Poročilo o prošnji na vis. c. kr. železniško ministerstvo glede pošiljanja zapisnikov drž. železniškega sveta trgovskim in obrtniškim zbornicam. Poročilo o prošnji na vis. c. kr. finančno ministerstvo o nameravanem zvišanju davka na pivo. Poročilo o prošnji glede patentovanja vojaško-tehniških iznajdb. Volilni predlog za nameščenje cenzorja pri avstro-ogerski bančni filijalki v Ljubljani.

Menjalnica bančnega zavoda

Wien,

I. Bezlirk,

Stefansplatz
Nr. 11, Parterre.

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v kurzem listu
raznamovanih
monic in vrednostij

Schelhammer & Schattera

Telegrami.

Dunaj, 27. februarija. Dr. Gregorec je v odseku za volilno preosnovo opozarjal na krivice, ki bi se godile po novi volilni preosnovi posameznim deželam, posebej še Slovincem; zaradi tega bodo stavili slovenski zastopniki v podrobni razpravi spreminjalne predloge. — Hagenhofer se je pritoževal, da nameravani volilni red nepravilno razdeljuje kmetske volilne okraje ter se izjavlja proti temu, da bi se dala volilna pravica poslom po deželi.

Dunaj, 27. februarija. Odsek za davčno preosnovo je znižal z enim glasom večine davčno glavno svoto za poldrugi milijon.

Dunaj, 27. februarija. Proračunski odsek je izročil vladno predlogo o pokojninah državnih uradnikov v poročilo poslancema Beer-u in Lupul-u z nalogom, da o njej poročata odseku v osmih dneh.

Dunaj, 27. februarija. Danes se je vršila v zbornici volitev poslancev v kvotno deputacijo. Izvoljeni so poslanci: Beer, Russ, Menger, Karol Klun, Javorski, Zaleski, Zedtwitz, Janda, Kaizl in Ebenhoch. Steinwender je dobil 91, dr. Lueger 13 glasov. Ožja volitev se je vršila med Ebenhochom in Steinwendrom.

Dunaj, 27. februarija. Poljedelski minister je predložil v današnji seji načrt zakona glede ustanovitve kmetijskih zadrug, ki se je izročil poljedelskemu odseku.

Přemysl, 27. februarija. Blizu postaje Sadowa je povozil brzovlak 4 delavce; dva sta bila na mestu mrtva, ostala dva pa težko ranjena. Vsled tega se je vrgel strojevodja pozneje pod vlak in obležal mrtev.

Karvin, 27. februarija. Strajkujoči delavci so napadali neštrajkujoče delavce in žandarme. Določilo se je gostilne zapirati v zgodnji uri.

Budimpešta, 27. februarija. Od 25. t. m. razsaja v mnogih krajih Ogorske velik vihar.

Pariz, 27. februarija. Budgetna komisija je izvolila s 30 glasovi Cochery-ja svojim predsednikom.

Belgrad, 27. februarija. Vsled groznega viharja se je ponesrečilo več oseb. Na progi Lapova-Kragujevac je orkan prevrgel vlak. Več voz je razbitih.

Atene, 27. februarija. Budgetna komisija poslanske zbornice je vsprejela predlog, naj se obnovi poslaništvo v Belgradu.

Bruselj, 27. februarija. Uradni list objavlja kraljeve odloke, s katerimi se vsprejme ostavka zunanega ministra de Burlet in se imenuje njegovim naslednikom de Favereau. De Burlet obdrži naslov državnega ministra.

Bruselj, 27. februarija. Finančni minister de Smet de Nayer je imenovan ministerskim predsednikom in dosedanji ministerski predsednik de Burlet poslanikom v Lizboni.

London, 27. februarija. Po poročilu „Times“ iz Hongkonga so obsojeni 3 ruski pomorski častniki na denarno kazen v znesku 50 dolarjev, ker so izdelali načrte pristanišča v Hongkongu.

Preizkusili in priporočili

so slovit vsučilišni profesorji in zdravniki
tinkture za želodec lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta),
katera je ugodno učinkujoča, želodec krepujoča, slast in prebavljenje pospešujoča in telo odpirajoča sredstvo. — Stekleničica velja 10 kr. 121 (50-3) 1

Umrli so:

25. februarija. Marija Peklenk, delavčeva hči, 1 uro, Kurja vas št. 6, oslabljena. — Marija Fleischman, zasebnica, 82 let, Kolodvorske ulice 11, plućnica.

26. februarija. Apolonija Kočar, užitninskega revidenta vdova, 82 let, Kolodvorske ulice 11, plućnica.

Tujci.

25. februarija.

Pri **Slonu**: Reif, Beer, Budik, Königsberger, Boskovits, Stern, Weiss, Kuhn z Dunaja. — Lipcovič, Krämer iz Monakovega. — Victor iz Heilbronn-a. — Hertl iz Dornbirn-a. — Albrecht iz Trsta. — Zucker iz Toplice. — Weizen z Reke. — Pogačnik iz Cerknice. — Drobek iz Podmokljejev. — Rieger iz Trbiča. — Schwentner iz Brežice. — Schmidt iz Elberfeld-a. — Hafner iz Zagorja. — Novak iz Železnikov.

Pri **Malicu**: Bauchegg, Signer, Charlebach, Kittl, Steger, Steinschneider, Szinovec z Dunaja. — Globočnik in Pirc iz Kranja. — Obereigner z Snežnika. — Behofschitz iz Linca. — Ermacora iz Tracenta. — Han iz Grada.

Pri **Lloyd**: Verstovšek iz Zidanega Mosta. — Prinčeva iz Zagorja. — Česnik iz Predoselj. — Bugar iz Vodice.

Pri **Južnem kolodvoru**: Löwy z Dunaja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
26	9. zvečer	730.2	-3.0	sr. vzh.	oblačno	
27	7. jutraj	731.0	-4.1	sr. ssvzh.	oblačno	60
	2. popol.	731.9	+5.6	sl. jvzh.	skoro obl.	

Srednja večerajša temperatura -3.4°, in za 4.3° pod normalom.

Viljem Mühle,

dvorni založnik.

zavod za gojitev semen in rastlinstva v Temešvaru

razpošilja:

najboljša semena, najlepše ovetlice, najnovejše rože, najfinejše vrste sadja

vse zajamčeno pristno, točno in zanesljivo, v vse kraje države in inozemstvo. — Elegantni, bogato ilustr. glavni katalog za leto 1896 pošlje vsakomur zastoj in franko. 103 3-3

Prijatelji slovenske akad. mladine, naročite se na

NORON

ki je glasilo slov. katol. akadem. dijaštva.
Cena: Za nedelje 80 kr., za dijake 50 kr.
Upravnik: Pavel Marija Valjavec, stud. iur., Dunaj, V. Matzleinsdorferstrasse 76, III, 31.

Koverti s firmo
in
vizitnice
priporoča
„Katol. Tiskarna“
v Ljubljani.

Tovarniška zaloga papirja po originalnih cenah.

Jos. Petrič

v Ljubljani, Vegove ulice št. 8 (poleg realke).

Priporočam čast. gg. trgovcem, o. kr. bilježnikom in odvetnikom, kakor tudi raznim uradom in pisarnam

svojo bogato na novo ustanovljeno tovarniško zalogo raznega papirja

po najnižjih originalnih cenah.

V zalogi imam vse v mojo stroko spadajoče papirje, kakor pisarniške, pisemske, dokumentne, ovojne in druge papirje, ter tudi pečatni vosek, črnilo in vsakovrstne kuverte od najmanjše do največje.

Prevzemam tudi razna tiskarska dela za gg. trgovce, o. kr. bilježnike, odvetnike in sploh za vse urade in zagotavljam za najokusnejše delo in po najnovšem sistemu.

Proseč, da bi me čast. gg. odjemalci kot domačina s svojimi naročbami podpirali, jih vže naprej zagotavljam, da se bodem vedno trudil jih zadovoljiti v vsacem obziru in sicer najmanj toliko, kakor vsaka moja konkurenca, ter beležim odličnim spoštovanjem

137 3-3

Josip Petrič.

Uzorci na željo brezplačno in poštne prosto.

Blage izberne in dovoljsem č. gg. trgovcem in večjim naročnikom popust.

Sidro

Liniment. Capsici comp.

18-5 z lekarne Richter-jeve v Pragi 296

priznana izvrstno bolečine olajšujoča mazilo je dobila posodica po 40 kr., 70 kr. in 1 gld. v vseh lekarnah. Zahteva naj se to sploh priljubljeno domače zdravilo kar kratko kot 726 70-23

Richter-jev liniment s „sidro“

ter sprejme iz previdnosti le v steklenicah z znano varstveno marko „sidro“ kot pristno.

Richter-jeva lekarna
pri zlatem levu v Pragi.

Pozor!

Zaradi porušanja hiše sem se preselil iz hiše št. 4 na št. 27 Sv. Petra cesta

(v gosp. Tratnika hišo);

priporočam se prečast. duhovščini in p. n. drugim naročnikom v nadaljno naklonjenost.

Avg. Mate,
čevljarski mojster.

141 4-3

Herbabny-jev podfosfornasto-kisli apneno-železni sirup

Ta 26 let z največjim uspehom rabljeni, prani sirup raztaplja sluz, upokojuje kašelj, pomanjšuje pôt, daje slast do jedi, pospešuje prebavljanje in redilnost, telo jači in krepi. Železo, ki je v sirupu, v lahko si prilagajajoči obliki, je jako koristno za narejanje krvi, raztopljive fosforno-apnene soli, ki so v njem, posebno pri slabotnih otrocih pospešujejo narejanje kosti.

Cena steklenice je 1 gld. 25 kr., po pošti 20 kr. več za zaviljanje. 299 20-5

Svarilo! Svarimo pred ponaredbami, ki se pojavljajo pod enakimi ali podobnimi imeni, a so vendar posvoji sestavi in svojem učinku popolnoma različne od našega originalnega 26 let obstoječega podfosfornasto kislega apneno-železnega sirupa. Zahteva naj te torej vselej izrečno Herbabny-jev apneno-železni sirup. Pazi naj se tudi na to, da je zraven stojiča oblastveno protokoliрана varstvena znamka na vsaki steklenici in prosimo, ne dajte se zapeljati niti z nižjo ceno, niti z družimi pretvezami, da bi kupili kake ponaredbe! 27 20-13

Dunaj, lekarna „zur Barmherzigkeit“
VII/1, Kaiserstrasse 73 in 75.
Zaloga tudi skoro v vseh lekarnah.

Dunajska borza.

Dne 27. februarija.	Dne 26. februarija.	Kreditne srečke, 100 gld.
Skupni državni dolg v notah	4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	198 gld. — kr.
Skupni državni dolg v srebru	5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	136 „ — „
Avstrijska zlata renta 4%	Državne srečke l. 1864, 100 gld.	18 „ 70 „
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	23 „ 75 „
Ogorska zlata renta 4%	Tisne srečke 4%, 100 gld.	68 „ — „
Ogorska krona renta 4%, 200 kron	Dunavske vravnave srečke 5%	72 „ 50 „
Avstro-ogorske bančne delnice, 600 gld.	Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	54 „ — „
Kreditne delnice, 160 gld.	Posojilo goriškega mesta	22 „ — „
London vista	4% krajnsko deželno posojilo	173 „ — „
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	Akcije Ferdinandovev. železn., 1000 gl. st. v. 3480 „ — „
20 mark	Prioritetne obveznice državne železnice	Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.
20 frankov (napoleonador)	„ južne železnice 3%	458 „ — „
Italijanski bankovci	„ južne železnice 5%	99 „ — „
C. kr. cekini	„ dolenskih železnice 4%	Dunajskih lokal. železnice delniška družba
		85 „ 80 „
		Trboveljska premogarska družba, 70 gld.
		167 „ — „
		Papirnih rubljev 100
		126 „ 12 „

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče višjega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.